

ICONS IN TRANSFORMATION

Brussels Cathedral
Christ Church Cathedral, Dublin
Elisabethenkirche, Basel
Elverum Kirke
Eusebius Cathedral, Arnhem
Flämslätt Stiftsgård
Gloucester Cathedral
Gross Münster, Zürich
Gränna Kyrka
Hamar Kirke

Heiliggeistkirche, Bern
Hereford Cathedral
Holmen Museum, Løgumkloster
Immanuel Kyrka, Stockholm
Karlstads Domkyrka
Kalmar Domkyrka
Kastlösa Stiftsgård
Kristine Kyrka, Falun
Kristine Kyrka, Jönköping
Lillesand Kyrka

Lincoln Cathedral
Linköpings Domkyrka
Margaretakyrkan, Oslo
Mattheus kyrka, Norrköping
Norwich Cathedral
Oslo Domkirke
Rochester Cathedral
Rättviks Stiftsgård
Sct. Mortens kirke, Randers
Skara Domkyrka

Southwell Minster
St. Davies Cathedral
St. Edmundsbury Cathedral
St. Johannes Kyrka, Malmö
Tallnäs Stiftsgård
Vara Kyrka
Varbergs Kyrka
Växjö Domkyrka
Vårdnäs Stiftsgård
Uppsala Domkyrka

Gisteren heb ik een collectie oude Russische iconen gezien. Dát is werkelijk grote kunst. Ik ben erg onder de indruk van de iconische schilderijen; ik heb nog maar één gedachte in mijn hoofd, en nu rennen we, dag in dag uit, naar kloosters, kerken en allerlei collecties. Ik ben verliefd op hun ontroerende eenvoud... De ziel van de kunstenaar ontvouwt zich in deze iconen als een mystieke bloem. Met behulp van deze iconen zouden wij moeten leren kunst te doorgronden. De Russen hebben geen idee welke schatten zij bezitten. Ik heb in veel verschillende landen kunstwerken van de kerken gezien, maar nergens ben ik zo'n krachtige expressie tegengekomen, zo'n gevoel van mysterie... overal dezelfde helderheid en devotie...

Henri Matisse na een bezoek aan Moskou in 1911.

Hoe word ik geïnspireerd door bijna 1000 jaar traditie en wat is de betekenis van iconen? Wat mij het meest fascineert in de iconenkunst is de diepe gevoeligheid die zij uitstraalt. Wanneer ik naar een icoon kijk, word ik er onweerstaanbaar door aangetrokken. Als ik in de ogen van Maria's icoon kijk, dan voelt dat als een ontmoeting met het onbekende, met een bodemloze diepte. Binnen in mij ontwaakt er iets - ik kan dan alleen maar stil zijn, mezelf verliezen in deze oneindige diepte, alleen maar luisteren ... dan kan er een onverwacht gevoel door me heengaan, een impuls; dan is er een God aanwezig. Sereen, maar zeer aanwezig.

Ik ben lid van een orthodoxe kerk waar de icoon in de liturgie een centrale plaats inneemt. Voor mij is dat een verbinding met mijn cultuur, mijn erfgoed en een leidraad voor een nieuwe richting in mijn creatieve proces. Mijn werk begint met een proces; ik schilder laag voor laag op een houten paneel. Dit is een techniek die lijkt op de 1000 jaar lange traditie van het icoonschilderen. In mijn kunst gebruik ik ook de symboliek van de icoonkleuren, met name:

- Blauw: de kleur van de hemel, van het mysterie van het goddelijk leven;
- Rood is allereerst het symbool van leven,
- Goud staat voor het goddelijke licht en moet niet beschouwd worden als een kleur, maar als een vorm van licht.

Tegenwoordig durven we heiligheid, gewijdheid, godsdienst op een geheel andere wijze te benaderen. Religie staat meer open voor persoonlijke interpretatie. Voor deze tentoonstelling "Icons in transformation" heb ik gewerkt met verschillende technieken: schilderen, opstellingen, beeldhouwen en collages. Hier ben ik al de regels aan het oprekken. De regels die een traditioneel icoon definiëren. Alhoewel het motief, de vorm en de compositie in mijn werk begint met de traditie (of deze schendt), het is het punt van waaruit ik de grenzen begin op te rekken. De icoon heeft een spirituele kracht die van de icoon zelf afkomstig is; het is een soort licht. Door de eeuwen heen is het creëren en vangen van licht de moeilijkste en belangrijkste uitdaging voor een kunstenaar. Deze tentoonstelling is mijn poging om het licht op mijn eigen manier te vangen."

Ludmila Pawlowska